

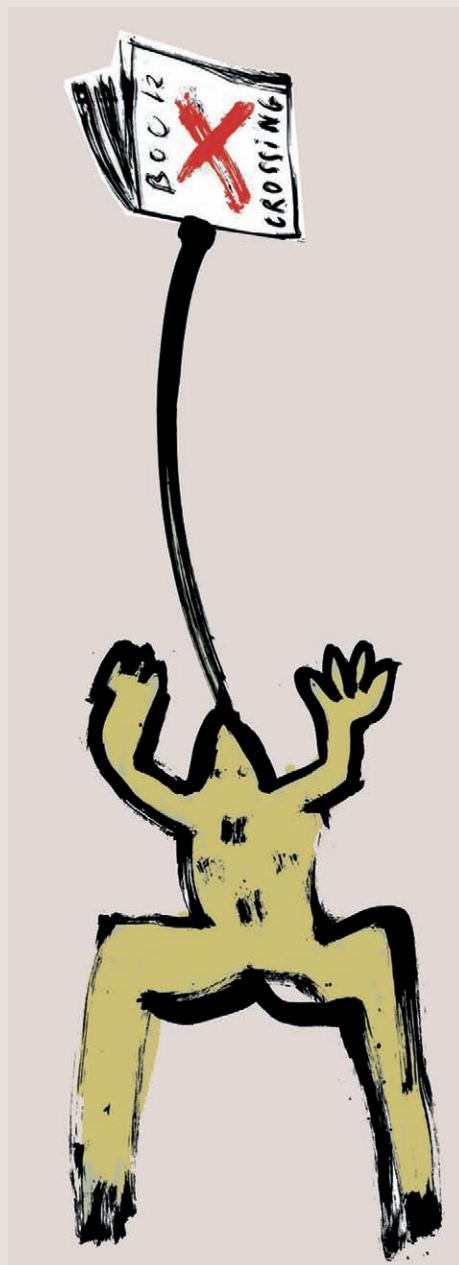
Del *Mirall trencat* als llibres electrònics

No va ser Stendhal qui va dir que la novel·la era un mirall que l'autor passeja al llarg d'un camí, sinó César Vichard de Saint-Réal, un escriptor de Savoia que molts dels que el coneixem sabem qui és només perquè va escriure una frase que s'ha atribuït a Stendhal. Però la frase s'ha citat malament tants de cops que ha acabat essent la primera que ens ve a molts al cap sempre que es parla del realisme. Entre nosaltres, Mercè Rodoreda va matisar-la en el pròleg i en el títol de *Mirall trencat*. A «El bosc dels miralls trencats», però, no hi trobareu cap mirall, ni tampoc cap bosc: només llibres de segona mà. Tampoc no hi trobareu aquest títol, perquè el que havia de dir-se «El bosc dels miralls trencats» ara es diu Connexió Papyrus. Es tracta d'una iniciativa que la Montse i la Tei, bibliotecàries de Celrà, i en Jordi Artigal, bibliotecari de Salt, han engegat a La Fàbrica de Celrà per tal que tothom pugui anar-hi cada dissabte de quatre a set a deixar els llibres que li sobrin o a endur-se'n un que li interessi, a canvi d'un altre que porti. Tot és gratuït, perquè la idea és dur a terme un projecte impossible encarat a fomentar les ganes de llegir, una iniciativa que funcioni a partir del boca-orella.

Fa uns anys, va posar-se de moda el passallibres (*bookcrossing*). Algú deixava un llibre en un lloc determinat i ho anunciava per tal que si a algú li interessava pogués passar a recollir-lo. Més tard, a la xarxa, han aparegut el BookMooch i moltes altres comunitats d'intercanvis de llibres; de tant en tant, moltes biblioteques donen de franc, o a canvi d'un

Vinyoli

No vaig poder anar a la taula rodona sobre Joan Vinyoli que es va fer a Begur el 12 de setembre. Em diuen que Feliu Formosa va entusiasmar, que Xavier Folch va agradar, que Josep-Maria Terricabras va limitar-se a llegir uns poemes, que a Josep-Anton Fernández ningú no el va entendre. Cristina Badosa, que també era a la taula, se'm queixa del poc ressò mediàtic que ha tingut a la premsa de Girona l'homenatge a Vinyoli. I té raó. Quan era viu, el vam ignorar. Un cop mort, té prestigi, però ningú no en parla.

altre exemplar, llibres que consideren obsolets. La cosa ha tingut tant d'èxit que fins i tot els de La Baguettina Catalana van cedir fa un temps una part d'un seu local de Barcelona perquè la gent que fa passallibres pogués trobar-s'hi. Ara han arribat els llibres electrònics o *e-books*. A Girona, només en ven la 22. El preu no arriba als 300 euros. En Guillem Terribas em diu que en deu mesos n'han venut deu, i que encara va vendre un d'aquests deu perquè el comprador es volia descarregar PDF amb comoditat. «Abans d'aquest Nadal», diu, «hi haurà *e-books* de 500 llibres». Fins ara, eren de 50. Tots llibres clàssics, perquè un dels grans problemes són els drets d'autor. Un altre problema és que no hi ha un sistema compatible per als diferents tipus de llibre electrònic. «No es menjaran mai els llibres», comenta convençut en Felip Ortega, de la Llibreteria. I en Guillem Terribas recorda què va dir-li un dia l'Heralde: «En aquest país, molta gent llegeix un o dos llibres a l'any. Com vols que algú que llegeix tan poc compri, tot de cop, tants de llibres?»